

"Never in my life have I been placed in such a situation. It is most improper--most outrageous. I must insist upon some explanation." He swelled and puffed in his anger.

"Pray sit down, Mr. Scott Eccles," said Holmes in a soothing voice. "May I ask, in the first place, why you came to me at all?"

"Well, sir, it did not appear to be a matter which concerned the police, and yet, when you have heard the facts, you must admit that I could not leave it where it was. Private detectives are a class with whom I have absolutely no sympathy, but none the less, having heard your name--"

"Quite so. But, in the second place, why did you not come at once?"

Holmes glanced at his watch.

"It is a quarter-past two," he said. "Your telegram was dispatched about one. But no one can glance at your toilet and attire without seeing that your disturbance dates from the moment of your waking."

Our client smoothed down his unbrushed hair and felt his unshaven chin.

"You are right, Mr. Holmes. I never gave a thought to my toilet. I was only too glad to get out of such a house. But I have been running round making inquiries before I came to you. I went to the house agents, you know, and they said that Mr. Garcia's rent was paid up all right and that everything was in order at Wisteria Lodge."

„Ještě nikdy v životě jsem se nedostal do takové situace. Je to mimořádně nevhodné – mimořádně pobuřující. Musím trvat na nějakém vysvětlení.“ Nafukoval se a funěl vzteky.

„Prosím, sedněte si, pane Scotte Ecclesi,“ řekl Holmes uklidňujícím hlasem. „Mohu se vás jako první zeptat, proč jste ke mně vůbec přišel?“

„Tedy, pane, nezdá se, že by to byla záležitost týkající se policie, ale přesto až uslyšíte fakta, budete muset uznat, že jsem to nemohl nechat jen tak. Soukromí detektivové je skupina lidí, která nemá u mě absolutně žádné sympatie, ale nicméně, když jsem zaslechl vaše jméno ...“

„Ovšem. Ale na druhé straně, proč jste nepřišel hned?“

Holmes pohlédl na hodinky.

„Je čtvrt na tři,“ řekl. „Váš telegram byl odeslán kolem jedné. Ale každému, kdo uvidí, jak jste upravený a oblečený, bude jasné, že vás něco rozrušilo už po probuzení. (Doslova: Ale nikdo se nemůže podívat na vaše oblečení a vzhled, aniž by viděl, že vaše rozrušení začalo, už když jste se probudil.)

Náš klient si uhladil neučesané vlasy a dotkl se neoholené brady.

„Máte pravdu, pane Holmesi. Na svůj vzhled jsem ani nepomyslel. (never gave a thought). Jediné, co jsem chtěl, bylo vypadnout z toho domu. Ale pak jsem ještě pobíhal a snažil se něco zjistit, než jsem přišel k vám. (run around make inquiries). Šel jsem do realitní agentury, víte, a oni řekli, že nájem pana Garcii je plně uhrazen, a že ve Wisteria Lodge je vše v pořádku.“

"Come, come, sir," said Holmes, laughing. "You are like my friend, Dr. Watson, who has a bad habit of telling his stories wrong end foremost. Please arrange your thoughts and let me know, in their due sequence, exactly what those events are which have sent you out unbrushed and unkempt, with dress boots and waistcoat buttoned awry, in search of advice and assistance."

Our client looked down with a rueful face at his own unconventional appearance.

"I'm sure it must look very bad, Mr. Holmes, and I am not aware that in my whole life such a thing has ever happened before. But I will tell you the whole queer business, and when I have done so you will admit, I am sure, that there has been enough to excuse me."

But his narrative was nipped in the bud. There was a bustle outside, and Mrs. Hudson opened the door to usher in two robust and official-looking individuals, one of whom was well known to us as Inspector Gregson of Scotland Yard, an energetic, gallant, and, within his limitations, a capable officer. He shook hands with Holmes and introduced his comrade as Inspector Baynes, of the Surrey Constabulary.

"We are hunting together, Mr. Holmes, and our trail lay in this direction." He turned his bulldog eyes upon our visitor. "Are you Mr. John Scott Eccles, of Popham House, Lee?"

"I am."

„Ale, ale, pane,“ smál se Holmes. „Vy jste jako můj přítel Dr. Watson, který má ten špatný zvyk, že vypráví o událostech v přeházeném pořadí. (wrong and foremost). Uspořádejte si prosím myšlenky a vyprávějte mi popořadě, jaké události vás donutili vyrazit ven neučesaného a neupraveného v botách k večernímu obleku a vestě zapnuté nakřivo hledat radu a pomoc.“

Klient se smutně podíval dolů na svůj nekonvenční úbor.

„Jsem si jistý, že to musí vypadat velmi špatně, pane Holmesi, a nevzpomínám si, že by se mi někdy v životě něco takového stalo. Ale budu vám o celé té podivné záležitosti vyprávět a až to udělám, jsem si jistý, že uznáte, že to je pro mne dostatečnou omluvou.“

Jeho vyprávění však bylo zastaveno hned v počátku (nipped in the bud – uštípnuto jako poupě). Venku byl nějaký rozruch a paní Hudsonová otevřela dveře, aby vpustila dvě mohutné oficiálně vypadající osoby. Jeden z nich nám byl dobře znám jako inspektor Gregson ze Scotland Yardu – energický, odvážný a v rámci svých možností i schopný policista. Potřásl si s Holmesem rukou a představil svého společníka jako inspektora Baynese z policejního sboru v Surrey.

„Lovíme spolu a naše stopa leží tímto směrem.“ Otočil své buldočí oči k našemu návštěvníkovi. „Jste pan John Scott Eccles z Popham House v Lee?“

„Jsem.“